

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 242/2022-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], Ústav na výkon trestu odňatia slobody, Veľký Dvor 12, Želiezovce, proti postupu Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 4T/36/2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. októbra 2020 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4T/36/2019 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Žiada o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 5 000 eur a náhrady trov konania.

II.

Skutkové východiská

2. Na sťažovateľa bola na okresnom súde 9. augusta 2019 podaná obžaloba pre zločin ublíženia na zdraví. Obžalovaným je aj [REDAKOVANÉ]. Hlavné pojednávanie sa konalo 2. októbra 2019 a 6. novembra 2019. Okresný súd vykonával dokazovanie vypočúvaním obžalovaných, poškodenej, svedkov a znalkyne. Termín hlavného pojednávania 6. novembra 2019 bol odročený na neurčito na účel vydania príkazu na vyšetrovanie duševného stavu obžalovaného [REDAKOVANÉ], keďže tvrdil, že

v čase spáchania skutku užíval drogy, na účel sprístupnenia komunikácie na Messengeri, ako aj na účel vypočutia znalkyne.

3. Okresný súd 16. apríla 2020 upovedomil sťažovateľa, že z dôvodu epidemickej situácie nebolo možné vyšetrovanie obžalovaného ██████ uskutočniť.

4. Okresný súd 8. júla 2020 upovedomil sťažovateľa o zmene zákonného sudcu v jeho veci, keďže dovtedajšia zákonná sudkyňa bola pridelená na iný súd. Sťažovateľ obratom okresnému súdu oznámil, že súhlasí so zmenou samosudcu.

III.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti kritizuje, že na okresnom súde sa márne dožadoval vyrozumienia, či už bol vypracovaný znalecký posudok na obžalovaného ██████. Vyslovuje predpoklad, že obžalovaný ██████ nebude súhlasiť so zmenou samosudcu, a preto „je namieste očakávať, že hlavné pojednávanie bude konané novou samosudkyňou od samého začiatku“. Sťažovateľ vyjadruje presvedčenie, že bol krivo obvinený. Okresnému súdu poskytoval potrebnú súčinnosť.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

7. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej realnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáhoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

8. Konanie bez zbytočných prietáhov nemožno presne časovo ohraničiť (II. ÚS 26/95), pričom nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý je potrebné vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

9. Z dôvodov ústavnej sťažnosti, ktorými je ústavný súd podľa § 45 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) viazaný, vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojich práv výlučne postupom okresného súdu. Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že obžaloba na sťažovateľa bola podaná 9. augusta 2019, pričom ústavná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 13. októbra 2020. Prvostupňové trestné konanie v trvaní

14 mesiacov ústavný súd v okolnostiach sťažovateľovej veci nepovažuje za natoľko invazívne, že by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo odôvodneným vysloviť porušenie označených práv. Ústavný súd nezohľadnil iba samotnú dĺžku konania na okresnom súde, ale aj skutočnosť, že okresný súd nebol v posudzovanom období úplne nečinný (nariadené a uskutočnené termíny hlavného pojednávania), ako aj notoricky známy fakt vzniknutej epidemickej situácie a s ňou spojených mimoriadnych opatrení proti šíreniu ochorenia COVID-19, ktoré ovplyvnili riadnu činnosť všeobecných súdov v priebehu roku 2020, kam spadá podstatná časť obdobia sťažovateľom namietanej nečinnosti okresného súdu.

12. Vychádzajúc z týchto zistení, ústavný súd konštatuje, že priebeh napadnutého konania nenasvedčuje tomu, že by v ňom dochádzalo k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a súčasný stav konania nevyklučuje definitívne možnosť prejednávania predmetnej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 24/04, III. ÚS 67/04).

13. S poukazom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

14. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby sťažovateľ v tejto veci v prípade zotrvania na stanovisku, že prípadným budúcim postupom okresného súdu v nej dochádza k zbytočným prietahom, predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

15. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti bolo bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších návrhoch sťažovateľa (primerané zadostučinenie, náhrada trov) a aby odstraňoval chýbajúce náležitosti jeho ústavnej sťažnosti (nedostatok kvalifikovaného právneho zastúpenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2022

Peter Straka
predseda senátu